

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

IV. évfolyam, 16. szám, 2011. április 17. Virágvasárnap

Szeretet elővigyázatosság nélkül

A virágvasárnapi liturgiának egészen különös feszültséget ad a mise elején felidézett jeruzsálemi bevonulás és az evangéliumként felhangzó passió borzalma. Az Édenkertben egykor lezajlott dráma megisméltődése ez, mondhatnánk, a második bűnbeesés. Ahogy az Úr ott járt az Édenben az alkony hűvösében, úgy járt-kelt közöttünk, szolt hozánk Jézus. Ahogy Ádám és Éva elutasították Isten parancsát, úgy ölték meg az emberek Jézusban az Isten Igéjét, éppen azoknak a parancsoknak a kiforgatásával, melyeket ő adott nekik. Az emberiség egy újabb lehetőséget kapott, hogy visszataláljon arra az útra, melyről egykor Ádám vétkével leért. Elég lett volna a második Ádámot követnie – de ehelyett elvetik és megölik őt. A keresztút a második bűnbeesés története. Nem kell találgatnunk, hogy hogyan történhetett, világosan leírták nekünk.

nélküli – mondja *Hans Urs von Balthasar*. Ezért az elővigyázatlanságért kell megfizetnie a keresztúttal. Nem biztosította be magát sem a világ, sem az ember teremtésekor, sem a megtestesüléskor, sem utolsó húsvétja idején. A szenvedés lehetősége attól a pillanattól kezdve ott van a teremtésben, hogy Isten elővigyázatosság nélküli szeretete az ember elővigyázatosságával találkozik.

Nézem a keresztúton tántorgó, véresre összevert Jézus alakját – és azt kérem, bárcsak megihletne, hogy merjek egyszer az elővigyázatlan szeretet útjára lépni. Mert könnyebben azonosulok a dicsőséges, sikeres Jézus alakjával; a tanítóval, a gyógyítóval, a csodatevővel, aki után kinyújtják az emberek a kezüket. Emberi természetem erre hűz – és nehéz azt mondanom, szeretnék a keresztúton bukdácsoló alakodhoz hasonlítani. Pedig: *aki nékem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám.*

dr. Egri László diakónus

Isten szeretete elővigyázatosság

Olvasmány – Iz 50, 4-7 – a Jáhve szenvedő szolgájáról szóló harmadik ének

Olvasmányközi ének: 21. zsoltár

Válasza: Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem?

Szentlecke – Fil 2, 6-11 – Krisztus Isten Fia létére engedelmes volt mindhalálig

Evangélium – Mt 26, 14 – 27, 66 – Jézus szenvedéstörténete

A szolgáló Krisztus ikonja vagyok

Idei nagyböjti lelkigyakorlatunkat dr. Egri László sebészorvos, állandó diakónus tartotta. Elvállalta eheti számunk elmélkedését és természetesen interjút is készítettünk vele.

Hogyan lettél diakónus?

Annak hosszú története van. Onnan indul, hogy orvos lettem. Nagyon sok olyan helyzetben találtam magam, amikor a testi szenvedésnek voltak lelki vonatkozásai is. Akkoriban még olyan sokan voltunk az osztályon, hogy bőven volt arra kapacitás, hogy ezekkel is foglalkozzak. Tehát az orvoslás mellé először a betegek látogatása, lelki gondozása lépett.

Aztán ahogy ezen az úton haladtam és erről a témáról tartottam itt-ott előadást, megálltak melletttem papok, világiak, hogy „nem gondoltál-e arra, hogy diakónus is legyél?”.

Először őszintén mondtam, hogy eszembe sem jutott. Aztán a sokadik ilyen kérdés után kezdett el bennem motoszkálni, hogy hátha ez valami meghívás, hogy a kettőt együtt, a szentséggel megerősítve gyakorolhassam. A lelki atyám megerősített, hogy ez helyes lenne, mert ugyanazt csinálnám, mint eddig, de a felszenteltség erejével.

Onnantól kezdve egészen érdekesen haladt előre a dolog. Az utolsó lökés az volt, amikor már be volt adva a szentelési kérelem, de még mindig bennem volt a kérdés, hogy tényleg ez az én utam-e. Elmentem egy lelkigyakorlatra, amit diakónusoknak tartottak Leányfalun. Az első élményem szó szerint elrettentő volt. Öre-

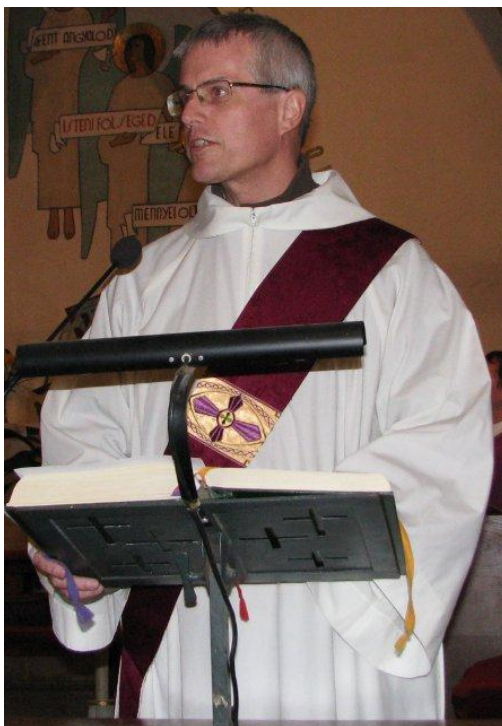
gebb emberek keseregtek azon, hogy mennyire kihasználják őket, csak amolyan pótpapokként működnek egy plébánián. Az első reakcióm az volt, hogy én nem ezt szeretném! Aznap este Puskás Attila atya tartott egy elmélkedést arról, amit te is mondtál a csütörtöki misén, hogy a diakónus a szolgálatra kapja a felszentelést, a szolgáló Krisztus ikonja, aki körbe jár és jót tesz. Ez egy nagy megerősítés volt a számomra. A lelkigyakorlat végén szentségimádás volt, amin nagyon őszintén, szívből tudtam azt mondani, hogy *igen*. Két nap múlva megjött a levél, hogy az érsek atya engedélyezi a szentelést.

Kell-e a lelki gondozáshoz a felszentelés, vagy esetleg másra is érzel-e hivatást diakónusként?

Az első kérdésre a válasz, hogy nem kell felszentelés. A lelki gondozás

egy világi embernek is lehetőség, ha képes arra, hogy másokat meghallgasson, megértsen.

A másik kérdésre azt válaszolom, hogy egész személyiségem nagyon mély választ talált arra a keresésre, ami medikus korom óta bennem volt: a gyógyítás egyszerre szakrális tevékenység is. Amikor embert gyógyítok, az nemcsak azt jelenti, hogy valamit megreparálok benne, hanem az Isten képviselője is vagyok bizonyos mértékig. Ezt a mai orvostudomány szinte teljesen száműzték. Pedig az ókorban a gyógyító mindig kultikus személy is volt. A gyógyulás mindig összefüggött valamiféle megtisztulással, rítussal, valami szentségi eseménnyel. Nekem azért nagy

ajándék, hogy orvos és diakónus vagyok, mert hiszem, hogy ezt az ősegységet erősíti meg.

Ezzel válaszoltál is arra, ami a következő kérdésem lett volna, hogy hogyan tudod összeegyeztetni az orvosi és a diakónusi szolgálatot.

De az is érdekelne, hogy hogyan tudod összhangba hozni a családi életet és a klerikusi állapotot? Vagyis miben különbözik a te női diakonátusod a cölebsz papi állapottól?

Nagy különbség, hogy van feleségem☺. Bölcs dolog az Egyház részéről, hogy csak meglettebb embereket enged állandó diakonátusra: 35 év a minimum, de inkább 40-45 éveseket szentelnek. Ezt a saját életemben is megéltem, hogy pont akkor lépett be ez a vonal erősebben, amikor a gyerekek már nagyjából kezdtek a saját lábukra állni. Ahogy ők nőttek ki a családból, úgy nőtt be a diakonátus az én életembe. Ezért gondolom, hogy bölcs dolog, hogy nem egy fiatal embert szentelnek állandó diakonussá. Ebből fakad, hogy nem éltem meg nagy konfliktust sem ebben. Akkor lettem diakónus, amikor erre sokkal szabadabb is lettem az élet természetes folyása folytán.

A Budapesti Egyetemi Katolikus Lelkészségen működsz mint diakónus. Mi a feladatod?

Részben a csoportokkal való törődés: *Pákozdi István* egyetemi lelkész atyával közösen vezetünk katekumenátust, jegyesiskolát, olykor hittanokat, lelkészségi hétvégéket is együtt vezetünk. Vannak inkább hozzám tartozó saját csoportok, így például a Fészekrakók, a (mostmár nem is olyan) fiatal házások csoportja. Emellett megkeresnek egyetemisták lelki beszélgetésre. Természetesen részt veszek a Lelkészség liturgikus életében is: asszisztálok

a vasárnapi, ünnepi szentmisékben, olykor prédikálok is.

Keresztelés, esketés előfordul?

Elő. A Fészekrakók közösségéből kértek keresztelni, de volt már temetés is, kórházi munkatársak, kollégák - de még a Lelkészségen belül is. Tehát egyrészt megélhetem mindazt, amit egy plébánián működő diakónus, másrészt nagyon nagy adomány, hogy nagyobb a szabadságom, mint neki.

A Familiaris Consortióról magam is tartottam előadást az AKTK Szent Mihály Akadémiáján, a HETI LEVÉL hasábjain sorozatot kezdtünk, amelyben pontról pontra bemutatjuk a dokumentumot. Örülök, hogy Te is ezt választottad a triduumod alapjául. Mi az a gondolat, amit leginkább a figyelmünkbe ajánlanál belőle?

Az egyik nagyon fontos, amiről ma (csütörtökön) volt szó, hogy a kezdetekhez kell visszatalálni, hogy „*ezt álmódta rólatok az Atya*”. A másik, ami nekem újdonság volt, amikor először a kezembe került és azt gondolom, mélyebben lehetne még továbbgondolni, az az, hogy a családnak is van prófétai, papi, királyi küldetése a társadalom felé. Ennek a megélése részben az, hogy jel legyünk a világban – ez a prófétai; az Istennel való kapcsolat, imádságos családi élet – a papi szolgálat; és végül a világ szolgálata, ami a királyi feladat. Ez az Ószövetség gondolkodásában nem uralkodót, hanem a többiek szolgáját jelentette eredetileg.

Örülök, hogy ezt mondtad, mert éppen ezt a részt, a 49-53. pontot olvastuk fel múlt elsőszoombaton a családokért végzett rózsafüzér előtt és után. Köszönöm a beszélgetést, további munkádra Isten áldását kérjük és imádkozunk érted!

Hirdetések

Hálásan köszönjük a kedves Testvérek adományait, melyet az elmúlt vasárnap a Szentföldön élő keresztények megsegítésére adtak. Isten fizessen meg minden jótevőnek!

1.) **Kedden** az esti szentmisét követően **Liszt Ferenc Via Crucis** műve hangzik el templomunk kórusa előadásában. Szeretettel hívunk mindenkit erre az imádságos, elmélkedő, nagyheti egyházzenei áhítatra.

2.) **Csütörtökön, pénteken és szombaton reggel 7 órakor ünnepélyes zsolozsmát** imádkozunk a templomban.

3.) **Nagycsütörtökön** délelőtt 10-kor a **Szent István bazilikában krizmaszentelési szentmise** lesz. **Este 7 órakor** lesz itt a templomban az **utolsó vacsora emlékmiséje**, majd azt követően **kb. éjfélig virrasztás**, ½10-től közös imaóra.

4.) **Nagypénteken** délután 3 órakor **keresztúti ájtatosságot végzünk**, majd **este 7 órakor** kezdődik az **Urunk szenvedésére emlékező ünnepi liturgia**. Ez a nap **szigorú böjti nap!**

5.) **Nagyszombaton** a templom egész nap nyitva áll a **szentsírt látogatók** számára.

6.) **Pénteken és szombaton, a délelőtti órákban gyóntatunk a templomban, az ünnepi liturgiák alatt**

azonban nem lesz gyóntatás.

7.) A **húsvéti vigília** liturgiát szombaton **este ½8-kor** kezdjük.

8.) **Húsvétvasárnap** a reggel 7 órai szentmise végén húsvéti ételszentelést végzünk.

9.) Hálásan köszönjük és a mai napon még gyűjtjük a **szentsír és a húsvéti oltár díszítésére szánt adományokat.**

Viccek sebészekről

– Hogyan köszön a sebész?

– Kezét csonkolom!

– Szerintem ez a sebész nem akar felelősséget vállalni a műtétért.

– Hát ezt meg honnan veszed?

– Látod, már előre mossa a kezét.

– Nos, uram, önt meg kell műteni – mondja az orvos.

Mire a beteg:

– Azt nem! Inkább meghalok!

– Az egyik nem zárja ki a másikat.

A beteg előkészítve fekszik a műtőasztalon. Már megkapta az érzéstelenítőt.

– Professzor úr, miért húz kesztyűt?

– Hogy ne maradjon ujjenyomat.

– Doktor úr, szinte halálfélelmem van, annyira rettegek. Képzelve, most fekszem életemben először műtőasztalon!

– Nyugodjon meg, asszonyom, én is most operálok először!

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden csütörtökön 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**

Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>